

درخشش دوباره در آسیا ثمره اعتماد به توانمندی‌های داخلی

نگاه
شیوا نوروزی

قهرمانی در قاره کهن همان افتخاری بود که از تیم ملی فوتبال ایران انتظار می‌رفت، سال‌هاست که فوتسال کشورمان در آسیا حرف اول را می‌زند و ژاپنی‌ها نیز به عنوان تنها رقیب جدی ما آرزوی شکست تیم ایران را دارند. تمامی این درخشش‌ها در شرایطی به دست آمده که فوتسال همواره از بی‌توجهی رنج برده و تنها با تکیه بر توانمندی‌های داخلی و تعصب ملی‌پوشان و کادر فنی به پیراهن ملی است که جام قهرمانی به ایران رسید.

فتح سکوی اول رقابت‌های قهرمانی آسیا در حالی به دست آمد که این بار نیز نه تنها حمایت ویژه‌ای نشد بلکه طبق روال همیشه همه ما منتظر بودیم تا ملی‌پوشان استعدادهای ناب خود را به عرصه نمایش بگذارند. همین اتفاق هم رخ داد و به رغم تغذیه نامطلوب شاگردان ناظم‌الشریعه مسئولیت‌شان را تمام و کمال انجام دادند اما قهرمانی آسیا پایان راه نیست چراکه جام جهانی در پیش است و در آنجا دیگر نمی‌توان با کاهو و سیب‌زمینی مقابل برزیل، اسپانیا، روسیه و سایر مدعیان قد علم کرد. اینکه چرا هیچ وقت به داشته‌هایمان بها داده نمی‌شود سؤالی است که هیچ مسئولی حوصله پاسخ دادن به آن را ندارد. انگار نه انگار که فوتسال زیر نظر فدراسیون فوتبال اداره می‌شود، با این همه جام و افتخاری که تاکنون به دست آمده هنوز فوتسالی‌ها بر این باورند که این رشته برای فدراسیون فوتبال حکم بچه سرراهی را دارد.

بی‌تفاوتی‌های ادامه‌دار نسبت به حال و روز تیم ملی نگاه تبعیض‌آمیز آقایان به فوتسال را تأیید می‌کند. در صورتی که فوتسالیست‌های ملی‌پوش تمام تلاش خود را به کار می‌گیرند تا دل مردم را شاد کنند اما تغییری در وضعیت رسیدگی به اوضاع این رشته صورت نمی‌گیرد. کافی است نگاهی به ترکیب تیم ملی و همچنین کادر فنی ببیند؛ بد تا بهترین‌های فوتسال آسیا و جهان را ببینید. محمد ناظم‌الشریعه سرمربی تیم به رغم همه کمبودها و مشکلات موجود تیمی ساخته که در قاره خودمان رقیبی ندارد و در جهان نیز یکی از قدرت‌ها و مدعیان محسوب می‌شود. او سومین مربی برتر جهان فوتسال است و فراموش نکنیم که تا همین چند سال پیش آقایان حاضر نبودند به مربی ایرانی اعتماد کنند. از سوی دیگر ستاره‌های زیادی در زمین مسابقه داریم که همواره کمک حال تیم ملی بوده‌اند و در جمع بهترین‌های آسیا و جهان حضور دارند. با این حال مسئولان قدر داشته‌هایمان را نمی‌دانند و قصد هم ندارند برای جبران همه کم‌کاری‌های خود در این سال‌ها قدمی بردارند. تأسفیکار است که قهرمان آسیا و تیم سوم جهان حسرت امکانات اولیه را داشته باشد و بازیکنانش به بی‌توجهی‌های مرمز مسئولان عادت کرده باشند. بهتر است قبل از آنکه زمان را از دست بدهیم و استعداد‌هایمان برای همیشه دلسرد شوند، فدراسیون فوتبال نگاهی را به فوتسال دهد چراکه با ادامه این روند دیگر نمی‌توان انتظار داشت بازیکنان و مربیان تبعیض‌های فراوان را ببینند ولی باز هم با همان روحیه و انگیزه سابق به میدان بروند.

رئییسی که نیست!

حاشیه
فریدون حسن

علی کفاشیان نائینی نام او طی این سال‌ها مترادف شده با خنده، خنده‌هایی که حالا بیشتر از

همیشه به دل هواداران فوتبال و البته فوتسال خنجر می‌زند. کفاشیان بعد از تحویل دادن ریاست فدراسیون فوتبال ابتدا ناپر-نیس و بعد به عنوان سرپرست کمیته فوتسال معرفی شد. تقریباً دو سال قبل بود که در آستانه رقابت‌های جام جهانی این پست را از افتخاری مدیرعامل فعلی استقلال تحویل گرفت، اما دقیقاً از روزی که این پست را تحویل گرفت، نیست!

بله نیست، رئیس، سرپرست، آقا بالااسر یا هر عنوان دیگری که بخواهیم اسمش را بگذاریم برای حضور کفاشیان بالای سر فوتسال برافتخار ایران تفاوتی نمی‌کند؛ چراکه او نیست، نیست یعنی اینکه اصلاً حضور ندارد. زیاد لازم نیست راه دوری بروید به اخبار همین رقابت‌های قهرمانی آسیا در هفته‌ای که گذشت توجه کنید تا متوجه این حقیقت شوید، کفاشیان به عنوان سرپرست کمیته فوتسال با تیم ملی راهی چین تایپه شد، اما نبود نه در اردوی تیم ملی، نه در تمرینات و نه حتی زمانی که محمد ناظم‌الشریعه بابت کمبودها، بابت وضعیت یا تغذیه تیم فریاد می‌زد، هیچ اثری از کفاشیان دیده نشد تا بنا بر شنیده‌ها سرمربی تیم ملی دست آخر با کمک و همت هواداران حاضر در چین تایپه مشکل غذای بازیکنانش را حل کند. سؤال اینجاست، علی کفاشیان دقیقاً کجاست؟ چه سهمی از موفقیت‌های فوتسال دارد؟

البته جناب کفاشیان پیش از آن در تصاویر قهرمانی تیم ملی فوتسال در رقابت‌های قهرمانی آسیا در ازبکستان دیده شد، حالا زمان گذشته و گذشته و با کفاشیان در تصاویر قهرمانی فوتسال دیده می‌شود، این بار در چین تایپه، بله جناب رئیس پیدا شد. درست بعد از راهیایی تیم ملی به فینال و بعد از بالا بردن جام قهرمانی آمد عکس‌هایش را گرفت و بعد دوباره ناپدید شد، حتی حرف هم نزد، سرپرست کمیته فوتسال ایران کجاست؟ چه می‌کند؟ همه می‌دانیم که مردان ناظم‌الشریعه با چه مشتقی راهی چین تایپه شدند، همه می‌دانند که مدت‌هاست از عنوان سومی جهان می‌گذرد و همین کفاشیان طی دو سال گذشته فقط به آن خندیده است. فوتسال ایران بدون کفاشیان قهرمان آسیا شد، اینکه او در تمام مدت این دو سال در کمیته فوتسال چه کار کرده بر کسی معلوم نیست، اما جامعه و علاقه‌مندان این رشته پرافتخار حق دارند که بدانند منظور مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال چنین پست بااهمیتی را در اختیار کسی قرار داده که اصالتیست، نیست تا حتی وقتی تاج برای سرکشی به تیم راهی چین تایپه می‌شود، حداقل برای اینکه خودش را به رئیس نشان دهد سوری به بچه‌های ناظم‌الشریعه بزند. اگر استی تیم روی سکو نمی‌رفت، می‌شد کفاشیان را در چین تایپه پیدا کرد؟ و راستی سهم این سرپرست همیشه غایب از موفقیت بزرگ فوتسال چقدر است؟ آیا بیش از یک سفر خارجی است؟

نگاهی به دوازدهمین قهرمانی فوتسال ایران در آسیا در گفت‌وگوی «جوان» با محمد کشاورز کاپیتان سابق تیم ملی

حمایت شوند فوتسال به فینال جام جهانی هم می‌رسد

قهرمانی زمانی شیرین تر شد که توانستیم رقیبان سنتی را هم شکست دهیم، آن هم با تعداد گل بالا. ازبکستان همان تیم فینالیست ۲۰۱۶ بود که با هفت گل در نیمه نهایی به زانو در آمد یا ژاپنی که در فینال چهار گل از تیم ایران می‌خورد، حریف قدر و سرسختی است. حتی تايلند که ۹ مرتبه دروازش برابر ایران بار بار شد. این توان بالای ایران راه رخ می‌کشد.

از ازبکستان سال ۲۰۱۶ گفتید. در آن رقابت‌ها ناظم‌الشریعه به تازگی هدایت تیم ایران را به دست گرفته بود و به سختی این تیم را شکست دادیم اما این بار با هفت گل آنها را کنار زدیم. فکر نمی‌کنید دلیل آن این باشد که تیم ملی با مربیان داخلی به مراتب بهتر از خارجی‌ها نتیجه می‌گیرد؟

قبل از هر چیز باید بگویم که شرایط هر تورنمنت با دیگری فرق دارد اما واقعیت این است که ما در فوتسال همانند کشتی، نیازی به مربیان خارجی که نداریم هیچ، به دلیل توان بالای مربیان داخلی می‌توانیم آنها را به کشورهای دیگر نیز بفرستیم. شما نگاه کنید لبنان چطور در این رقابت‌ها با هدایت شهاب سفال منش متحول شده بود و حتی تايلند قدرتمند را شکست داد.

این نخستین موفقیت قابل توجه تیم ملی فوتسال نیست. همانطور که اشاره کردید شاگردان ناظم‌الشریعه به عنوان نخستین رشته ورزشی تیمی توانسته‌اند

به اندازه موفقیت‌هایی که به دست آورده مورد

رفت که شاگردان ناظم‌الشریعه با همان مشکلات تکراری اردو و امکانات و البته بازی‌های تدارکاتی روبه‌رو بودند، به طوری که تیم ملی با کمترین بازی تدارکاتی تیمش را به مسابقات چین تایپه برد. این بی‌توجهی‌ها سبب شده تا ملی‌پوشان فوتسال هم دیگر به این وضعیت عادت کنند. جاوید، مهاجم ملی‌پوش کشورمان در مصاحبه‌ای درباره کمبودها گفته بود: «این موضوع برای ما فوتسالی‌ها تا غای ندارد. ما با کمترین امکانات به جام جهانی رفتیم و به کمبود امکانات عادت کرده‌ایم.»

قهرمانی با اعمال شاقه کمبود امکانات حتی در چین تایپه هم تیم ملی فوتسال را رها نکرد، آن هم تیمی که مدعی اول قهرمانی آسیا بود. با این حال اگر در جام جهانی کلمبیا با لباس‌های وصله پینه شده به میدان رفتند، در پانزدهمین دوره جام ملت‌ها که یک‌شنبه به پایان رسید، مشکل غذای داشتند و با توجه به عجز فدراسیون در تهیه غذای مناسب برای فوتسالی‌ها، آنها تنها با کاهو و سیب‌زمینی آماده بازی‌ها شدند.

آقایان باید به قول‌ها و وعده‌هایی

که می‌دهند پا بایند باشند اما مهم‌تر از آن نحوه بر خورد‌هاست. بدون شک هیچ بازیکنی برای پاداش بازی نمی‌کند اما پاداش‌هایی که وعده‌اش داده می‌شود باید در شأن تیم ملی باشد و به وقتش پرداخت شود

آنها نادیده گرفته شود و پاداش این موفقیت‌ها در لایه‌لای وعده‌ها و بعد از عکس‌های یادگاری به دست فراموشی سپرده شود.

سرمربی تیم ملی قبل از راهی شدن به چین تایپه گفته بود مرا هم به راحتی کنار می‌گذارند. او از شرایط راضی نبود. در جریان مسابقات هم شرایط خوب نبود. مثلاً بازیکنان در خصوص تغذیه به شدت مشکل داشتند.

با ناظم‌الشریعه کاملاً موافق هستم. اینکه شرایط، امکانات و حمایت‌ها در حدی که باید نیست. الان بعد از این قهرمانی همه نگاه‌ها به جام جهانی ۲۰۲۰ است. ما بعد از کسب سکوی سوم جهانی باید به فینال فکر کنیم اما آیا امکانات لازم را در این راستا داریم؟ نگاه کنید ببینید مثلاً اسپانیا و روسیه شرایطشان چطور است. امکاناتشان چطور. اردوها و بازی‌های تدارکاتی که دارند با چه اصول و برنامه‌ای پیش می‌رود. بله می‌توانیم به فینال جام جهانی هم برسیم اما به شرط آنکه اول برنامه داشته باشیم و دوم امکانات و مهم‌تر از همه اینکه حمایت شویم. نمی‌توان همه بار را به دوش بازیکنان و کادر فنی انداخت و تنها روی مسائل فنی حساب کرد. بدون امکانات و تنها با تکیه بر بار فنی بازیکنان و توان کادر فنی نمی‌توان به موفقیت‌های بیشتر رسید.

البته نمی‌توان منکر توان فنی بازیکنان شد. حسین طیبی آقای گل می‌شود و علی‌اصغر حسن زاده بهترین بازیکن مسابقات می‌شود. در خصوص ناظم‌الشریعه نیز کسب قهرمانی جام ملت‌ها و پیش از آن سومی جام جهانی خود گویای توانایی‌های اوست.

کسی منکر توان فنی تیم ایران و کادر فنی آن نیست. ناظم‌الشریعه گفتید نتایج خود گویای همه چیز هست. تاجری که شانس به دست نیامده است. مگر می‌شود شانس همه تیم‌ها را با نتایج بالا کنار برنید؟ بر سکوی قهرمانی بایستید اما نمی‌توان تنها با تکیه به مسائل فنی انتظار ایستادن بر سکوی جهانی را داشت. باید برنامه و امکانات داشت و حمایت کرد. در آن صورت مطمئن باشید شاهد بهترین نتایج خواهیم بود اما به شرط آنکه آقایان در باد این قهرمانی‌ها نخواستند و در پی این موفقیت‌ها، مشکلات و کمبودها را فراموش نکنند.

سرمربی تیم ملی فوتسال در واکنش به مشکلات تیم در هنگام برگزاری بازی‌ها گفت: «شرایط غذایی در چین تایپه خیلی بد است و کادر فنی و بازیکنان تیم ملی به جای تمرکز روی مسابقات و بازی‌ها، مدام در حال رفت و آمد به بیمارستان هستند. بازیکنان نمی‌توانند با سبزی، کاهو، سیب‌زمینی و کنسرو آن هم در مسابقات به این بزرگی در سطح آسیایی تغذیه کنند.» در حالی غذای ارائه شده توسط میزبان نامناسب با ذائقه ایرانی‌ها بود که مسئولان فدراسیون می‌توانستند با به همراه بردن یک آشپز و مواد غذایی این مشکل را حل کنند، با این حال همان نگاه تبعیض‌آمیز فدراسیون فوتبال به فوتسال سبب شد تا شاگردان ناظم‌الشریعه به چنین مشکل پیش افتاده‌ای روبه‌رو شوند.

آینده روشن فوتسال با وجود تبعیض‌ها با وجود چنین کمبودهایی تیم ملی فوتسال در جام ملت‌ها آسیا توانست نتایج درخشانی بگیرد، شاگردان ناظم‌الشریعه پست در شرایط سخت میانمار، عراق و چین در مرحله مقدماتی، در یک چهارم نهایی تايلند را شکست دادند و با پیروزی مقابل ازبکستان به فینال رسیدند. ملی‌پوشان فوتسال در بازی پایانی ۴ بر صفر زاین را شکست دادند تا دوازدهمین قهرمانی را در آسیا جشن بگیرند. به رغم تمامی مشکلات، تیم ملی فوتسال کشورمان پس از رفتن خسوس اسپانیایی و آمدن یک مربی داخلی در دو سال اخیر توانسته دوباره به روند صعودی که با حضور مربی اسپانیایی مختل شده بود، برگردد. در حالی محمد ناظم‌الشریعه سال ۹۴ هدایت تیم ملی فوتسال را بر عهده گرفت که در این مدت، دو قهرمانی در آسیا و یک برنز جام جهانی کارنامه وی روی نیمیکت فوتسال بوده است.

تیم ملی فوتسال کشورمان هم با پوست‌اندازی و بازتنسنگی ستاره‌هایی مانند محمد طاهری و محمد کشاورز، هر خالی از ستاره نشده، مسئله‌ای که نشان از پتانسیل بالای فوتسال کشورمان دارد. مهدی جاوید، اصغر حسن‌زاده، فرهاد توکلی، حسین طیبی و ... ستاره‌هایی هستند که با درخشش‌شان فوتسال توانسته در آسیا همچنان پادشاهی کند و راستی سهم این سرپرست همیشه غایب از موفقیت بزرگ فوتسال چقدر است؟ آیا بیش از یک سفر خارجی است؟